

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 375/25
3.6.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Марка Јоцића, председника већа и судија, Драгослава Милановића и Виолете Јовановића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.665/24 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, обавештеног окривљеног АА о седници већа у смислу члана 447 став 4 ЗКП-а, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 03.06.2025. године, донео је,

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ се као неосноване, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, изјављене против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.665/24 од 19.02.2025. године, па се наведена пресуда, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.665/24 од 19.02.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, те му је првостепени суд за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године, а затим узео као утврђену јединствену казну затвора од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, на коју је окривљени осуђен пресудом Вишег суда у Београду К.бр.241/16 од 21.07.2016. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр. 1240/2016 од 25.10.2016. године за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци, у коју казну му је урачунао време

provedeno у притвору, почев од 22.03.2016.године до 21.07.2016.године, као и време provedeno на издржавању казне затвора по пресуди Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1240/16 од 25.10.2016. године, од 26.09.2019. године до 08.09.2022. године, и време provedeno у притвору почев од 01.11.2023. године, па надаље, с тим што притвор може трајати до упућивања окривљеног, односно осуђеног, у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе члана 87 КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то: 283,27 грама опојне дроге амфетамин у облику сулфатних соли и кофеина, 0,82 грама хероина у смеси са кофеином и парацетамолом и опојна дрога канабис, укупне нето масе 1,89 грама, две електронске вагице за прецизно мерење, од којих је једна марке "Triton T3", с тим што се опојна дрога након правноснажности пресуде има уништити. На основу члана 264 ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена накнадним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и сам пресуди, те окривљеног огласи кривим због кривичног дела које му је оптужницом стављено на терет, и то недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и да му утврди казну затвора у трајању дужем од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца и да му изрекне јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 2 (два) месеца, или да га осуди на казну затвора дужу од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца, или да окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 246 став 2 КЗ и утврди му казну затвора у дужем временском трајању од 4 (четири) године и да му изрекне јединствену казну затвора у трајању дужем од 8 (осам) година, или да га осуди на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, или да му за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ утврди казну затвора у максималном трајању и да га осуди на јединствену казну затвора у дужем трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пушица, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у краћем временском трајању.

Одговор на жалбу јавног тужиоца изјавио је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пушица са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану.

У свом поднеску Ктж.бр.415/25 од 07.05.2025. године, Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложио је Апелационом суду у Београду да усвоји жалбу јавног тужиоца и донесе одлуку у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби јавног тужиоца, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице,

одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа дана 03.06.2025.године у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, обавештеног окривљеног у смислу члана 447 став 4 ЗКП-а, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, на којој седници је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода, наводи из одговора на жалбу и предлога садржаног у поднеску јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

– *жалбе су неосноване.*

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда донета је без битних повреда одредаба кривичног поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, без повреде кривичног закона, при чему је првостепени суд за донету одлуку у образложењу побијане пресуде дао јасне, непротивречне и аргументоване разлоге, које у потпуности као правилне прихвата и другостепени суд, и који разлози и њихова правилност, нису доведени у сумњу наводима жалбе тужилаштва, а и одлука о кривичној санкцији је правилна и на закону заснована, у ком делу су неосновани и наводи жалбе браниоца.

Побијајући правилност првостепене пресуде јавни тужилац суштински указује да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање када је нашао да предметна опојна дрога није била намењена даљој продаји, иако постоје, по ставу тужиоца, докази који иду у прилог чињеници, да је окривљени опојну дрогу држао ради даље продаје, на шта указује количина пронађене опојне дроге, различите врсте опојних дрога, две електронске вагице са траговима исте, да се ради о незапосленом лицу, истицањем и мишљењем судског вештака, да нема индиција за предлагање мере безбедности, јер код окривљеног нису откривени клинички симптоми зависности од опојних дрога.

Супротно цитираним жалбеним наводима тужилаштва, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, прихватавши одбрану окривљеног, која није оповргнута ниједним изведеним доказом, већ је насупрот томе потврђена и материјалним доказима, у које је првостепени суд извршио увид, као и налазом и мишљењем судског вештака докторке Бојане Кеџман, према којој конзумација психоактивних супстанци, на које се окривљени позива у својој одбрани, има карактеристике такозване ризичне (хазардске) употребе, а што значи да ова конзумација није довела до сигнификантних телесних или психопатолошких ефеката, али може да има негативне социјалне консеквенце (проблем са законом, финансијске тешкоће, проблеми у породици и слично). Из допунског налаза и мишљења судског вештака произлази, да имајући у виду личност окривљеног као и његово психичко стање у време критичног догађаја тј.стање омамљености различитим психоактивним супстанцама, судски вештак је мишљења да су му способности значај дела и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно.

У прилог правилном закључку првостепеног суда, да у конкретном случају

пронађена и одузета опојна дрога није била намењена за продају, већ за сопствену употребу окривљеног, стоји чињеница, да поред одбране окривљеног и исказа сведока ББ, ванбрачне супруге окривљеног, те налаза и мишљења судског вештака др Бојане Кецман, и из налаза и мишљења судског вештака за област информационе технологије Саше Крстића од 21.12.2023. године, произлази да вештачењем мобилног телефона марке "iPhone 8" број картице ... који је одузет од окривљеног АА је констатовао 67 конверзија са 1395 СМС порука, 583 контакта у именику, као и 658 слика, плус видео материјал, али да у галерији није пронађен садржај са супстанцама налик на опојне дроге, те да је телефон до септембра 2023.године користила и женска особа, као и да у предметном телефону није пронађен ни садржај који би указивао на постојање преписке у вези са купопродајом опојне дроге, као и да из наведеног вештачења произилази да нема спорних конверзација које је вештак издвојио као потенцијално интересантне за конкретан кривични поступак. С тим у вези, правилно је првостепени суд ценио и остале материјалне доказе, као и исказ овлашћеног службеног лица сведока ВВ, те правилно нашао да из изведених доказа није могао са извесношћу да утврди да је окривљени предметног дана држао опојну дрогу ради даље продаје, већ да из изведених доказа произилазе обележја кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, о чему је дао образложење на странама 20 и 21 побијане пресуде, а коју оцену као правилну прихватио и другостепени суд.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио и одредбе Кривичног закона и извршио преквалификацију кривичног дела, утврдивши да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна објективна и субјективна обележја бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ за које га је огласио кривим, одакле су неосновани жалбени наводи јавног тужиоца, којима се указује да је првостепени суд повредио и одредбе Кривичног закона.

У погледу жалбених навода јавног тужиоца, којима се указује да пронађена опојна дрога у наведеној количини није мала количина, Апелациони суд указује, да Кривични закон Републике Србије не опредељује количину дроге која би се морала сматрати малом, односно, не би могла сматрати малом, те да се иста цени у сваком конкретном случају, па је и код оцене овог елемента кривичног дела, правилно првостепени суд закључио да је окривљени предметну опојну дрогу неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу, а не ради продаје, имајући у виду да се детаљно изјашњавао о врсти и начину козумације исте, а у ком делу судски вештак др Бојана Кецман након извршеног прегледа и стручне анализе, није демантовала одбрану окривљеног, и у ком делу је дала свој налаз и мишљење, који је правилно првостепени суд прихватио.

Испитујући правилност одлуке о кривичној санкцији, која се побија како жалбом јавног тужиоца, тако и жалбом браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду налази, да је првостепени суд правилно на страни окривљеног ценио све околности из члана 54 КЗ, и то од олакшавајућих околности ценио чињеницу, да је окривљени у време извршења кривичног дела био у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, његово коректно држање пред судом и приликом хапшења, његове личне прилике, да је ожењен и отац петоро деце, да је признао да је пронађена предметна опојна дрога његова, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију

вишеструку осуђиваност према извештају из Казнене евиденције, детаљно наведена на страни 22 образложења побијане пресуде, те да се јавља као повратник за исто и истоврсно кривично дело, па му је првостепени суд за наведено кривично дело из члана 246а став 1 КЗ правилно утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и узео му као утврђену јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, на коју је окривљени осуђен пресудом Вишег суда у Београду К.бр.241/16 од 21.07.2016. године, преиначену пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1240/2016 од 25.10.2016. године за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, па је правилно окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору почев од 22.03.2016. године до 21.07.2016. године, време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1240/16 од 25.10.2016. године, од 26.09.2019. године до 08.09.2022. године и време проведено у притвору почев од 01.11.2023. године, па надаље, с тим што притвор може трајати до упућивања окривљеног односно осуђеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изрече у првостепеној пресуди.

Одмереном јединственом казном затвора у трајњу од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци према окривљеном, ће се остварити сврха кажњава и по оцени Апелационог суда у Београду. С друге стране у изјављеним жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног се не указује на чињенице и околности које првостепени суд није ценио или није у довољној мери ценио, а које би биле од значаја за другачију одлуку о висини кривичне санкције.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП-а донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Слађан Лазић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић